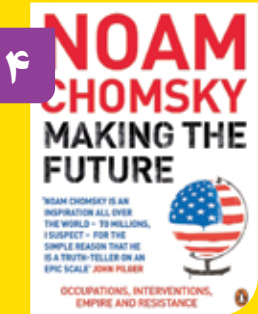

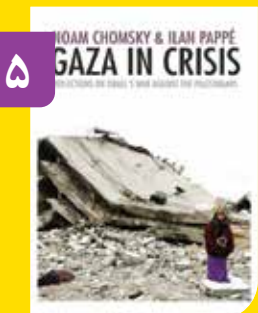
ساختن آینده

■ نوآم چامسکی
■ ۳۲۰ صفحه
■ ۲۰۱۲

کتاب ساختن آینده دنباله‌ای بر کتاب مداخلات است. هر دو کتاب برگرفته از مقالاتی هستند که چامسکی مرتباً برای سندیکای نیویورک تایمز می‌نوشت، اما روزنامه‌های ایالات متحده به طور عمده آنها را نادیده گرفتند. «ساخت آینده» نوشته‌های سیاسی خشن، در دسترس، به موقع و بدون دستکش توسط یکی از برجسته‌ترین مخالفان فکری و سیاسی آمریکا ارائه می‌کند.

غزه در بحران

■ نوآم چامسکی
■ ۲۴۰ صفحه
■ ۲۰۱۱

در این کتاب چامسکی و ایلان پاپ، پیامدهای رفتار اسرائیل در غزه را بررسی می‌کنند و آن را در چارچوب اشغال طولانی مدت اسرائیل از فلسطین قرار می‌دهند. عملیات اسرائیل که توسط یک مأموریت حقیقت‌یاب سازمان ملل به عنوان «یک حمله عمداً نامتناسب برای مجازات، تحقیر و وحشت یک جمعیت غیرنظامی طراحی شده است»، بحران انسانی در نوار غزه را در مرکز بحث درباره اسرائیل/فلسطین قرار داده است.

درباره فلسطین

■ نوآم چامسکی
■ ۲۲۴ صفحه
■ ۲۰۱۵

این کتاب دنباله کتاب غزه در بحران است. چامسکی به عنوان یکی از مهمترین منتقدان سیاست خارجی ایالات متحده شناخته می‌شود و ایلان پاپه نویسنده پرفروش پاکسازی قومی فلسطین: تاریخ فلسطین مدرن و مسئله اسرائیل/فلسطین است. آنها در این کتاب در مورد راه پیش رو برای فلسطینی‌ها و چگونگی فشار جامعه بین‌المللی به اسرائیل برای پایان دادن به نقض حقوق بشر علیه مردم فلسطین صحبت می‌کنند.

برای آن‌ها فراهم نیست فقط برای این که امکان دارد این مردم محصور، منافع اسرائیل را به خطر بیندازند. چامسکی در کتاب «غزه در بحران» نیز با اشاره به جنایات اسرائیل در حمله به غزه به بهانه قدرت‌گیری حماس در این منطقه چنین می‌نویسد: در میان تمام رویدادهای وحشت‌آوری که در آخرین حمله وحشیانه اسرائیل به غزه در جریان است، اسرائیل تنها یک هدف را دنبال می‌کند: «آرامش در مقابل آرامش و بازگشت به شرایط عادی». اما این شرایط عادی چیست؟ برای منطقه کرانه باختری رود اردن بازگشت به شرایط عادی به معنای ادامه شهرک‌سازی گسترده رژیم صهیونیستی در آن منطقه است، به گونه‌ای که در انتها بتوان آن ناحیه را، حالا هر ارزشی که دارد، به خاک اسرائیل و اراضی اشغالی اضافه کرد. این در حالی است که محصور کردن مردم بی‌پناه غزه در منطقه‌ای بسیار کوچک و غیرقابل سکونت و سرکوب خشونت‌بارشان شرایط عادی‌ای است که اسرائیلی‌ها در غزه در پی آن هستند. برای غزه شرایط عادی یعنی زندگی فلاکت‌بار تحت محاصره ظالمانه و ویران‌گری که اسرائیل مجری آن است که در آن حداقل شرایطی برای ادامه حیات و نه بیشتر، وجود دارد. در شرایط عادی‌ای که اسرائیل از آن دم می‌زند، طی چهارده سال گذشته هر هفته دو کودک فلسطینی به دست نیروهای اسرائیلی کشته شده‌اند.

چامسکی در ادامه با طرح این پرسش که چه افقی برای آینده غزه می‌توان ترسیم کرد؟ می‌نویسد: یکی از راه‌های معقول برای پاسخ به این سؤال بررسی سوابق و مدارک تاریخی است. حتی در این قسمت نیز الگوی ثابتی وجود دارد، به این صورت که توافق برای برقراری آتش‌بس ایجاد می‌شود، اسرائیل همواره پس از توافق آن را نادیده می‌گیرد و به حملات خود به غزه، محاصره بی‌رحمانه و خشونت‌ورزی و شهرک‌سازی ادامه می‌دهد و دامنه این اقدامات خشونت‌ورزانه حتی به کرانه باختری رود اردن هم می‌گردد و در تمام این مدت حماس به طور کامل به مفاد آتش‌بس پایبند است، البته اسرائیل هم به طور رسمی آتش‌بس را قبول دارد، اما هرگز به آن عمل نمی‌کند، تا این که به تدریج کار به استخوان حماس می‌رسد و با بالا گرفتن خشونت‌ورزی‌های اسرائیل، جنبش حماس نیز واکنش نشان می‌دهد. همین امر سبب می‌شود تا اسرائیلی‌ها جنگ دیگری به راه اندازند و به قول خودشان «زمین‌های غزه را شخم بزنند». هر دور از این چرخه، خشونت‌بارتر از دور قبلی آن اجرا می‌شود، اما الگوی آن ثابت است.

شایان ذکر است که نوآم چامسکی نه تنها مخالف اشغال‌گری اسرائیل و اقدامات تجاوزکارانه و خرابکارانه آن است، بلکه از حق آزادی بیان کسانی که رخ دادن هولوکاست در جریان جنگ جهانی دوم در اروپا را نیز زیر سوال می‌برند دفاع می‌کند. چیزی که همواره جزء خطوط قرمز تاریخ‌نگاری رسمی غرب و همچنین یکی از اصول غیرقابل چون و چرای اسرائیلی‌ها به شمار می‌رود اما توسط این روشنفکر آزادی‌خواه به چالش کشیده می‌شود.

در مجموع به نظر می‌رسد نوآم چامسکی در خشان‌ترین چهره روشنفکری معاصر غرب در دفاع از فلسطین و اعتراض به تجاوزها و جنایات‌های اسرائیل است که از همه توان و ابزارهای خود جهت اعتراض به اشغال‌گری اسرائیل و همچنین انتقاد به سیاست‌های حمایتی ایالات متحده از این رژیم بهره می‌برد. چامسکی حتی در نود و دو سالگی نیز پرشورانه و فعالانه از این رویه خود دست نکشیده و در گفت‌وگو با مطبوعات عربی به نقد غرب در حمایتش از اسرائیل می‌پردازد. نقدی شجاعانه که تنها یک نام می‌توان برایش برگزید: قیام روشنفکری علیه اشغال‌گری.

که یهودی بودن خانواده چامسکی، انگیزه‌ای برای دفاع او از ایده دولت یهودی در سرزمین‌های اشغالی باشد. اما درباره نوآم چامسکی این اتفاق نیفتاده است. چامسکی در دهه چهل میلادی به عنوان رهبر گروه‌هایی از یهودیان عمل می‌کرد که مخالف تشکیل دولت یهودی بودند. آنان به تشکیل دولت فلسطین با همکاری اعراب و یهودیان و زندگی در کنار یکدیگر معتقد بودند.

چامسکی در سراسر دهه هشتاد میلادی به تندی از دولت و ارتش اسرائیل انتقاد می‌کرد. او در این انتقادات، آمریکا را نیز هدف می‌گرفت. به طور مشخص در سال ۱۹۸۳ او مثلث سرنوشت را منتشر کرد که استدلال می‌کرد که ایالات متحده به‌طور مداوم از درگیری اسرائیل و فلسطین برای اهداف خود استفاده کرده است. مضمون اصلی کتاب متمرکز بر جنگ ۱۹۸۲ لبنان و طرفداری از صهیونیست‌ها توسط بسیاری از رسانه‌ها و نخبگان آمریکا است. ادوارد سعید درباره این کتاب در مقدمه ویرایش جدیدی که در سال ۱۹۹۹ میلادی منتشر شد می‌نویسد: «ادعای اصلی چامسکی این است که اسرائیل و آمریکا - به خصوص دومی - ردکنندگان صلح‌اند، درحالی که عرب‌ها از جمله سازمان آزادی‌بخش فلسطین، سال‌ها تلاش کردند که خود را با واقعیت اسرائیل وفق دهند.»

البته اعتراض چامسکی به اشغال‌گری اسرائیل تنها در عرصه نظر باقی نماند و در سال ۱۹۸۸ برای نخستین بار از سرزمین‌های فلسطینی دیدن کرد تا تأثیرات اشغال اسرائیل را ببیند. چامسکی دومین بار در اکتبر ۲۰۱۲ برای شرکت در کنفرانس بین‌المللی زبان‌شناسی به غزه سفر کرد که دکترای افتخاری دانشگاه الاسلامیه غزه به منظور قدردانی از مواضع انسانی نوام چامسکی در پشتیبانی از مردم فلسطین و اعلام همبستگی با فلسطینی‌ها به وی اهدا شد. وی معتقد است: «در پس ظاهر بی‌طرفانه شرح مسائل اجتماعی (از طریق گزارش‌های تلویزیونی، تحلیل‌های سیاسی یا اخبار رادیو) پیش‌فرض‌ها و اصول ایدئولوژیکی‌ای نهفته است که وقتی آن‌ها را افشا می‌کنیم، فرو می‌ریزند.» او در بیانیه‌ای مشترک با برخی اندیشمندان آمریکایی، انگلیسی و کانادایی درباره نقش رسانه‌ها در نبرد اسرائیل و غزه از رسانه‌های غربی به خاطر پوشش یک‌جانبه جنگ انتقاد کرد و این مسئله را غیرقابل قبول و ظالمانه خواند و از خبرنگاران خواست در اعتراض به استفاده از ابزار خیرگزاری‌های غربی از آنها، اعتصاب و از همکاری با این خیرگزاری خودداری کنند. وی همچنین در این بیانیه از مردم غزه در خواست کرد با استفاده از امکانات موجود با همه مراکز خبری تماس بگیرند و واقعیت‌ها را به‌طور منصفانه منعکس کنند.

نوام چامسکی دو کتاب «درباره فلسطین» و «غزه در بحران» را نیز به رشته تحریر درآورده است. او در کتاب «درباره فلسطین» چنین می‌نویسد: در جهان به علت برتری و سیطره رسانه‌های غربی و به خصوص نقش صهیونیسم و تسلط بر رسانه‌های جهان، تصویر واژگونه‌ای از اتفاقات فلسطین بازتاب داده شده است. حتی عده‌ای تحت تأثیر همین اتفاق‌ها می‌گویند: فلسطینی‌ها حق‌شان بوده که این بلاها سرشان بیاید. از سوی دیگر، تحت تأثیر اخبار همین رسانه‌ها، همه اسرائیل را به عنوان رژیم می‌شناسند که یک ارتش قوی دارد و بسیار صلح‌طلب و صلح‌دوست است و ارتشی پایبند به اصول دارد. چامسکی برخلاف این تصویر و این روند، تاریخ فلسطین را منطبق با واقعیت‌های تاریخی بررسی کرده و می‌پرسد که آیا اسرائیل، متمدن است که در هر هفته، چند کودک فلسطینی را می‌کشد؟ یا اینکه غزه را به یک جای محصور تبدیل کرده است و حتی مایحتاج اولیه زندگی

چامسکی در سراسر دهه هشتاد میلادی به تندی از دولت و ارتش اسرائیل انتقاد می‌کرد. او در این انتقادات، آمریکا را نیز هدف می‌گرفت. به طور مشخص در سال ۱۹۸۳ او مثلث سرنوشت را منتشر کرد که استدلال می‌کرد که ایالات متحده به‌طور مداوم از درگیری اسرائیل و فلسطین برای اهداف خود استفاده کرده است. مضمون اصلی کتاب متمرکز بر جنگ ۱۹۸۲ لبنان و طرفداری از صهیونیست‌ها توسط بسیاری از رسانه‌ها و نخبگان آمریکا است.